

İSTANBUL'DA İKİ SINIF VAR

İSTANBUL'DA İKİ ADAY VAR

TUNAHAN DURSUN

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BAĞIMSIZ BELEDİYE BAŞKAN ADAYI

İSTANBUL'DA İKİ SINIF VAR

İSTANBUL'DA İKİ ADAY VAR

TUNAHAN DURSUN

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BAĞIMSIZ BELEDİYE BAŞKAN ADAYI

Düzen Partilerinden Bağımsız Bir Belediye Başkanı Adayıyım

Ben Tunahan Dursun.

Ekmek parası kazanmak için
Almanya'ya göçmüş tır şoförü
bir babayla, ev işlerine mahkum
edilmiş “işsiz” bir annenin
oğluyum. Pendik'te doğup
büyüdüm.

14 yaşından beri beyaz eşya
tamirciliğinden mobilyacığa,
garsonluktan depo saymanlığına
türlü işlerde çalışıyorum.

Boğaziçi Üniversitesi'nde
kayyımın pençesinde Siyaset

Bilimi bölümünde okuyorum.
Ama okumak buradaki
arkadaşlarım gibi beni de çalışma
yükümlülüğünden kurtarmadı.
Hâlâ geceleri sayım yapıyorum.

Komünistim. Emekçiler arasında
dayanışmayı büyütmeyi,
mücadeleyi örgütlemeyi
yoldaşılarımdan öğrendim.

Mayısta Yaşam Kooperatifi'nde
Tarlabası'nda Nijerya göçmeni
emekçilerin çocuklarına ders
veriyorum. Amacımız göçmenleri
sınıfın bir parçası olarak
örgütlemek.

Hükümete karşı mücadeleyi
emekçilerin örgütlenme
mücadelesinin kopmaz bir parçası
olarak görüyorum. Bu sorumluluk
bilinciyle **İstanbul'da Emekçinin
Tarafındayız** kampanyasının
**İstanbul Büyükşehir Belediye
Başkanı adayı** oldum.

Sizleri bu kampanyayı güçlendirmeye çağırıyorum.

Şimdi ağır ellerimizi toprağa basıp doğrulma zamanıdır.

Sürülmüş toprağın ve şehirlerin bahtını değiştirme zamanıdır.

SEÇİM BİLDİRGESİ

Yerel Seçimlere ve Sonrasına Cumhur İttifakı'nın Krizi Damga Vuracak

2024 İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı seçimi **2019'un tekrarı olmayacak.**

2019'da İstanbul'u kaybetmemek için didinen bir Erdoğan vardı. Bugün kılpayı kazandığı cumhurbaşkanı seçimine gölge düşürmek istemeyen bir Erdoğan var. Seçimi mahallî sınırlarda tutmak istiyor, **ulusal bir referandum çevirmekten kaçınıyor.**

Düzen muhalefetine onu seçimle alt edemeyeceğine güvenen Erdoğan, bir yerel seçim olarak İstanbul'u kaybetmekten özel bir korku duymuyor. Başka ve **daha büyük korkuları var.** Cumhur İttifakı'nın derinleşen krizinden muzdarip.

Hükümetin başı **MHP'den kurtulmak istiyor.** MHP'nin 7 Haziran 2015'ten beri kendisine dayattığı savaş politikalarını derinleştirmeye mecali kalmadı. Ama Bahçeli'nin de onun iplerini elinden bırakmaya niyeti yok. Çünkü hükümetin yürüttüğü savaşın hiçbir sorumluluğunu almadan hükümet olmanın bütün ayrıcalıklarından faydalıyor.

Erdoğan MHP'nin üstüne Soylu'yu saha dışına çıkararak, çete operasyonlarıyla, adım adım derinleştirdiği Sinan Ateş soruşturmasıyla yürüyor. MHP, AKP'nin diğer partilerle ilişkisini dinamitleyerek, devlet içindeki kadrolarıyla krizler yaratarak yanıt veriyor. "Dünya lideri" İsrail-Hamas arasında arabuluculuk hayalleri kurarken Bahçeli'nin birden haykırısı tutuyor: "Gerekirse tek başıma Gazze'ye giderim." Erdoğan "1921 ruhuna uygun demokratik anayasa"dan söz ederken Yargıtay'ın MHP denetimindeki kısmı, Anayasa Mahkemesi'nin Can Atalay kararını uygulamıyor. DEM Parti'nin vekillerinin maaşlarının ve partiye hazine yardımının kesilmesini talep eden Bahçeli'den başkası değil.

Üçüncü kez cumhurbaşkanı olmak için yaptığı hukuksuz cambazlığı dördüncü kez aday olmak için kullanamayan Erdoğan'ın, bir kez daha aday olmak için **anayasa değişikliğine mecbur** olması meseleyi daha da içinden çıkılmaz hâle getiriyor.

2024'ten sonra dört yıl seçim yok. Ancak seçimsizlik suların durulacağı anlamına gelmiyor. 2024 seçimleri 2019'un bir tekrarı değil. 2024 sonrası dönem de 2019-2023 arasının bir tekrarı olmayacak.

Önümüzdeki dönem devletin daha uzun süreli kilitlendiği, anayasa krizlerinin sıklaştığı, her krizin ucunun şu ya da bu şekilde anayasadaki cumhurbaşkanı seçim şartlarıyla ilgili maddenin değiştirilmesine çıktığı, **çok daha çatışmalı** bir dönem olacak.

Düzen Muhalefeti

Siyasetsizliği Şart Koşuyor

Her burjuva politikacısı gibi Erdoğan da 2024 seçimlerini, özellikle de İstanbul'dakini kazanmak istiyor. Ama Erdoğan'ın **seçimleri kazanmaktan çok zaman kazanmaya ihtiyacı var**. Çünkü sekiz yıllık ortağına karşı adım adım derinleştirdiği operasyon uzun erimli bir operasyon. Çünkü anayasa değişiklikleri için yeni temas kanalları kurmak, yeni ittifaklar yaratmak şart. Bunun da bir çırpıda gerçekleşmesi mümkün değil.

Erdoğan'ın İstanbul seçimini önemsizleştirmeye ne kadar ihtiyacı varsa, burjuva muhalefetin de onu hayat memat meselesi olarak göstermeye o kadar ihtiyacı var. Anayasasından ordusuna çivisi çıkmış bir devletin hukuk kuralları içinde kalmaya yeminli. Ona bu yüzden **düzen muhalefeti** diyoruz. Hukuk içinde elinde tek bir silahı vardı: **50+1**. Onu da çoktan kullandı ve başarısız oldu. Şimdi bu **bayat stratejiyi tekrardan pazarlamaya mecbur**. Bunun içinse büyük bir zafer kazanmış edasıyla göz boyamaya ihtiyacı var.

Düzen muhalefeti İstanbul büyükşehir seçimini cumhurbaşkanlığı seçiminin bir rövanşı olarak göstermeye ve 2019'un ruhunu çağırmaya muhtaç. "Kazanacak aday" İmamoğlu'nun siyasi kariyerinin bu seçimi kaybettiği takdirde bitecek olması da cabası.

Stratejisi bugünden belli: Önce 31 Mart'taki İstanbul Büyükşehir seçimini kazanmak, sonra da **İmamoğlu'nun herhangi bir yargı darbesi almasına özen göstererek ve onu siyaset dışı tutarak 2028 seçimlerine hazırlanmak**.

Bu hazırlık planı bir öncekinin de gerisinde. Düzen muhalefeti cumhurbaşkanı seçimini hükümetten kurtulmanın tek yolu olarak sunuyor sunmasına ama bu sefer de "kazanacak aday"ı bütünüyle siyasetin dışına atıyor. Siyasi konular eski Millet İttifakı bileşenlerinin özel gündemine dönüşüyor. Onlar da çevrelerindeki partileri oyalamak için sembolik eylem ve jestlerle günü kurtarıyorlar.

Düzen muhalefeti emekçilere "Kazanmak için bizim araç ve yöntemlerimi-

zi kullanmak, bizim sözümüzü alkışlamak zorundasınız.” diyerek kendini dayatıyor.

Türkiye bir anayasal krizin içinde debelenirken emekçi ve ezilenlere tek bir sözü var: **“Dört yıl daha bekleyin!”**

Düzen muhalefetine emekçilere eylemsizlik ve siyasetsizlik dayatması onun siyasi hesaplarının olmadığı anlamına gelmiyor. Özel çıkarlarıyla örülü bir hayal dünyasında yaşasa da Cumhur İttifakı içindeki büyüyen siyasi krizin o da farkında. Bu ittifakı parçalamak istiyor.

İzleyeceği yol haritasının ipuçlarını İmamoğlu’nun selefi Kılıçdaroğlu henüz CHP başkanıyken, Erdoğan’ın “normalleşme girişimleri”ni destekleyerek vermişti. Muhalefetin Kılıçdaroğlu sonrasında da ekonomi bilgisi olarak kabineye konan Mehmet Şimşek’i, peş peşe çete operasyonları düzenleyen Ali Yerlikaya’yı alkışlamayı sürdürmesi bundandır.

Demokrasi adına “faşist ve darbeci” Yargıtay karşısında Anayasa Mahkemesi ile birlikte saf tutanların **Erdoğan ile Bahçeli arasındaki kavgada yine demokrasi adına Erdoğan’a destek vermeleri şaşırtıcı olmaz.** Aksine bu tür bir hamle, 2016’da vekil dokunulmazlığının referandum-suz kaldırılması için AKP’ye gerekli desteği veren **CHP’nin meşrebine uygundur.**

Kazanacak Aday Dayatması Erdoğan'a Teslimiyetin Yolunu Döşüyor

“2019’da olduğu gibi, 2024 yerel seçimlerinde de İstanbul ve Ankara’da seçimi kazanarak moral üstünlüğü ele geçireceğiz.” ninnilerinin emekçilerin lehine bir sonucu olmayacağı açık.

Çünkü dayattığı yol kurtuluşun düzen güçlerinde olacağı yanılsamasını yayıyor. **Emekçileri bir kez daha Erdoğan’a karşı AKP’nin kopyalarının peşine takıyor.**

Çünkü Cumhur İttifakı’nın krizini fırsat bilip hükümet ve reisinin üstüne üstüne yürümemiz mümkün ama düzen muhalefетinin çizgisi Cumhur İttifakı’nı parçalamak adına **tüm sorumluluğu MHP’nin sırtına yıkarak Erdoğan’ı aklıyor.**

Çünkü bu yol bir anayasal krizin daha da şiddetli hissedileceği bir dönemde **emekçilerin ayağına zincir ağzına kilit vuruyor.** Demokrasi savaşının öncü gücü olması gereken işçileri birer seçmen olmaya mahkûm ediyor. Onları evde oturup sabretmeye, 2028’deki büyük hesaplaşmayı beklemeye çağırıyor.

Daha da kötüsü bu yol yenilgiyi baştan kabul ediyor. Yaptığı “Erdoğan’a karşı kazanacak aday” vurgusuyla **onun dördüncü kez cumhurbaşkanı adayı olacağını varsayıyor.**

Düzen muhalefeti krizli bir dönemde sükunet çağrısıdır.

Erdoğan’ın aradığı can simididir.

Tek sonucu teslimiyet olan çıkmaz bir sokaktır.

Seçim Pusulasında Sermayenin Hesapları Varsa Aynı Pusulada Emekçilerin Bağımsız Siyaseti De Olmalı

Pusulada yer alsın almasın bütün düzen partilerinin İstanbul büyükşehir seçiminde kendine göre bir hesabı var.

Odaklardan biri kimi anayasa maddelerini değiştirmek için siyasi iklimi normalleştirmek istiyor. Dięeri büsbütün çatışmalı bir ortam yaratarak var olan durumu korumak istiyor. Başka biri ise 2019’da yürüdüğü yoldan yürüyüp 2023’te ulaşamadığı hedefe varmak istiyor.

Pusulada yer almayan diğer düzen partileri ise bunlardan birine veya diğerine yanaşma hesabında. İki inşaatçı arasında gerçekleşmesi beklenen seçimde her biri kendi hesabına uygun bir taraf tutuyor.

31 Mart’ta sermaye bütün varlığı ve hesaplarıyla boy gösterirken pusula-daki boşluk belirginleşiyor.

Pusulada emekçilerin ve ezilenlerin mücadelesi yok.

İşçinin, kadının, Kürdün, Alevinin sesi yok.

Anayasal kriz derinleşirken demokrasi mücadelesinin öncü gücü olarak hükümetin üstüne yürüme iradesi yok.

Pusulada sermaye var, işçi sınıfı yok.

Halbuki sermayenin hesaplarının damga vurduğu seçim pusulasında bu hesapları bozmak için emekçilerin bağımsız siyaseti de yer almalı.

Emekçilerin mücadelesi **sandığa sığmaz**. En basit görüneninden en “ka-bul edilemez” olanına, ekonomik ve demokratik hakların kazanılması her zaman fedakar bir mücadeleyi gerektirir.

Tıpkı 25 Kasımlarda İstiklal Caddesi yürüyüşünden geri adım atmayan kadınların gösterdiği gibi.

Tıpkı sarayın sendikasında değil kendi seçtiği sendikada örgütlenmek isteyen Özak işçilerinin kararlı mücadelesi gibi.

Tıpkı faili meçhul ve belli on binlerce cinayetin, gözaltının, kovuşturmanın, tutuklamanın baş eğdiremediği Kürd halkının mücadelesi gibi.

Dahası, Peru ve Şili’de halkın mücadelesi yeni bir anayasa yapmak için barikatların, sokakları fethetmenin gerekli ama yeterli olmadığını gösteriyor.

Ama bu mücadelelerin kendi sınırlarını aşması hükümete karşı, iktidar için bir mücadeleye dönüşmesi ancak **bağımsız bir siyasi hatla** mümkün. Can suyu ise sermayeye hiçbir koşulda destek vermeyen bir çizgi. Düzen güçlerine kritik durumlarda açık veya örtük destek verenlerin mücadele çağrıları havada kalmaya mahkûm.

31 Mart tam da böyle kritik bir dönemeç. İstanbul büyükşehir seçimleri ise bu dönemeçte hesapların düğümlendiği nokta.

Seçim kavgasında düzen partilerinin yedek kuvveti olmayı reddetmek, bağımsız bir iddianın taşıyıcısı olmakla mümkün.

Bağımsız bir iddianın gereklerinden biri ise seçimlerde düzen partilerinden bağımsız bir aday.

“Emekçilerin mücadelesini büyütelim!” diyenlerin sesi yükselmiyorsa “Oyları bölmeyelim, kazanacak en güçlü adayın arkasında hizaya girelim!” diyenlerin sesi yükselir.

Düzen partilerinden bağımsız bir aday yoksa düzen partileri vardır.

Düzen partilerinden bağımsız bir aday varken onu desteklememek ise düzen partilerini desteklemek anlamına gelir.

Sermayenin Dayatmalarına Boyun Eğmeyeceğiz!

Biz sermayeye boyun eğmeyi reddedenleriz. İstanbul büyükşehir seçiminde emekçilerin tarafındayız. Seçim süreci boyunca emekçilerin bağımsız sesini yükseltmek için söz alıyoruz.

Bir orta yol yok. Bir üçüncü yol yok. **Çünkü iki yol var:** Ya patronların yolu ya emekçilerin yolu.

Onlar bu düzenin ürünü. Biz bu düzeni değiştirmeye, **yeni bir düzen** kurmaya mecburuz.

Onlar 12 Eylülcü. Biz **“12 Eylül rejimini tüm kurumlarıyla kaldıralım.”** diyoruz.

Onlar toplumsal uzlaşma masalları anlatıyor. Biz **sınıf düşmanlarımızla uzlaşmıyoruz.** Önceliğimiz hükümet, emekçileri onu süpürmeye çağırıyoruz.

Onlar “Millî iradeyi 2028’de göreceksiniz.” diye birbirleriyle dalaşıyorlar. Bizim bu hükümetten kurtulmak için **dört yıl beklemeye hiç niyetimiz yok.**

Onlar halka baktıklarında yardıma muhtaç, baş belası bir fakirler topluluğu görüyorlar.

Biz **emekçilerin** diktatör taslaklarının korku aygıtlarını tuzla buz edecek **kudretini hatırlatıyoruz.**

Onlar belediyelerde yolsuzluk ve ikbal ağlarıyla güçlerini arttırmak peşindedir. Hepsi birer kapitalist işletme olan belediyelerde sendika düşmanlığı yapıyorlar. Biz tüm emekçilerin **sınırsız grev hakkını** bayraklaştırıyoruz. “Halktan yana belediye tüm imkânlarını patronlara ve hükümete karşı mücadelede seferber eder.” diyoruz.

Onlar **göçmen** düşmanı. Kölelik koşullarında çalışan göçmen işçileri açlığın, yoksulluğun sorumlusu olarak gösterip, “hepsini sınırdışı edeceğiz” vaatleriyle kampanyalar düzenliyorlar.

Bir göçmen şehri olan İstanbul’da bizim **pusulamız işçilerin birliği.** İster Riha’da, ister Halep’te, ister Peşaver’de, isterse de Abuja’da doğsun İstanbul’da hayatı yaratan tüm emekçilerin birliğini, **örgütlenme ve vatandaşlık hakkını** savunuyoruz.

Onlar NATO'nun genişlemesi için pazarlık yapıyorlar, biz **dağıtılmasını** savunuyoruz.

Onlar ABD'ye secde etmeyi meslek edinmişler. Biz **Altıncı Filo'yu denize dökenlerden güç alıyoruz**. Hükümete karşı mücadele ederken, rotası Amerika'da çizilmiş seçim stratejilerine bel bağlamıyoruz.

Onlar İsrail'in ticari ve siyasi ortakları, biz **siyonizmin düşmanızı**.

Onlar Kürdlerin adını anmaya dahi korkuyorlar. Biz Türkiye'deki **Kürdlerin kültürel, demokratik haklarını** demokratik bir ülkenin **koşulu** olarak görüyoruz.

Onlar askeri operasyonların şakşakçıları, şovenizmin bayraktarları. Bize göre **Kürdlerin başkaldırısı en az Filistinlilerinki kadar meşru**.

Onlar kayyımçı. Sözde muhalif belediyelerde bile İçişleri Bakanı'nın gönderdiği listedeki işçileri işten çıkarıyorlar. Biz **kayyımlara karşı mücadeleyi** hükümete karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçası olarak görüyoruz.

Onlar Selahattin Demirtaş'ın, Semra Güzel'in dokunulmazlığını kaldırırlar. Biz **Ayten Öztürk'ün direnişini, Sebahat Tuncel'in açlık grevini selamlayanları**.

Onlar Diyanet aracılığıyla mezhepçiliği körüklüyorlar. Tel tel dökülen seçim ittifaklarının başarısızlığını Kılıçdaroğlu'nun Aleviliği ile açıklıyorlar. Biz **Diyanetin kaldırılmasını** laik bir rejimin koşulu olarak görüyoruz. **Alevilerin uğradığı ayrımcılığın karşısındayız**.

Onlar müteahhit partisinden. Biz çürük binalarda depremi bekleyenleriz.

Onlar, alay eder gibi, 6 Şubat Depremi'nin sorumlularını, Murat Kurum'u, Lütfü Savaş'ı aday gösteriyorlar. Biz **hırsız müteahhitlere ve onlara kol kanat gerenlere oy vermeyiz**, onlarla ancak hesaplaşırız.

Onlar cinsiyetçi. Ailenin savunusu altında en ilkel cinsiyetçi iş bölümünden besleniyorlar. LGBTİ+'ları toplumsal ve siyasal haklarından mahrum bırakıyorlar. Biz **her türlü cinsiyetçi baskıya karşı duruyoruz**.

Düzen partilerinin İstanbul adayları sermayenin has adamları.

Bizim adayımız yaşamak için çalışmak zorunda olan milyonlarca emekçiden biri.

İstanbul'da iki sınıf var.

İstanbul'da iki aday var.

İstanbul'da Emekçinin Tarafındayız

İstanbul yerel seçimine işçi sınıfı ancak emekten ezilenden yana olanların **en geniş eylem birliğiyle** damgasını vurabilir.

Biz, **İstanbul'da Emekçinin Tarafındayız** diyenleriz. Tunahan Dursun'u **İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı adayımız** olarak belirledik.

En geniş eylem birliğini örmek istiyoruz. Ama yeterince geniş olmadık diye yolumuzda yürümekten de vazgeçmiyoruz.

İstanbul'da emekçileri temsil ettiğimiz, onlara önderlik ettiğimiz hayallerini kurmuyoruz. Ama düzen partilerinden bağımsız bir siyasal çizgiye işaret edebileceğimizi biliyoruz. Bu zemini emekçiler arasında ulaşabildiğimiz her kesime taşımaya kararlıyız.

İstanbul'da bir seçim kampanyası yürütme imkanları tartıldığında önde gelen değil sonda gelenleriz. "En iyi kampanyayı biz yürütebiliriz" diye değil, bu sorumluluğu üstlenen kimse çıkmadığı, biz de bu sorumluluktan kaçmadığımız için yola çıktık.

Sözlerimizin, mücadele taleplerimizin arkasındayız ama emekçiler için önemli olan İstanbul'da düzen partilerinden bağımsız tek ve ortak bir aday olmasıdır.

Kazanma Şansımız Var Mı?

“Madem kazanma şansınız yok, o zaman niye?” Bize en sık sorulan soru bu. Biz de başka bir soruyla karşılık veriyoruz: **Kazanma şansı olmayan kim?**

Patronun zenginleşmesiyle geçim sıkıntısının hafifleyeceğini düşünen işçi mi;

Yoksa teslimiyet sözleşmesini yırtıp atarak greve çıkan işçi mi?

Kürdlerin özgürleşmesi için mevcut devleti güçlendirmeye çalışanlar mı;

Yoksa özgürlüğü için başkaldıran Kürdler mi?

“Kazanacak aday” diye diye Erdoğan’ın dördüncü kez aday olmasının yolunu döşeyenler mi;

Yoksa hükümeti emekçilerin kitlesel mücadelesiyle süpürmek isteyenler mi?

“Nefes almak” için sermaye partilerine seçmen yazılanlar mı;

Yoksa seçimi sermaye partilerinden bağımsız bir emekçi seferberliğini yaratmak için kaldıraç olarak görenler mi?

Bizim yanıtımız belli.

Ezenle ezilenin, sömürenle sömürülenin ortaklığını savunan daha baştan kaybetmiştir.

Kendi yolunda yürümeyen kazanamaz. Yola çıkmak için başkasını bekleyen o yola hiç çıkamaz.

Ezilenlerin, sömürülenlerin kazanmak için atacağı ilk adım kendi yolunda yürümektir.

O yola çıkmak zorundayız.

O hâlde birlikte çıkalım.

İstanbul’da Emekçinin Tarafındayız

İSTANBUL'DA

EMEKÇİNİN TARAFINDAYIZ

ÇALIŞMALARIMIZA DESTEK VE DAHİL OLMAK İÇİN BİZE ULAŞIN

www.tunahandursun.net, www.emekcinintarafindayiz.net

E-POSTA: emekcinintarafindayiz@gmail.com **TEL:** 0 546 890 92 96

TWİTTER: @emekcinintarafi

TİKTOK: @tunahandursun_aday

INSTAGRAM: @tunahandursun_aday

FACEBOOK: emekcinintarafi